

ПИТАННЯ:

Я хочу відкрити центр візової підтримки для надання інформації щодо віз та працевлаштування за кордоном. До якого виду діяльності я буду відноситись і групи, кведи? Яка процедура ліцензії?

ВІДПОВІДЬ:

Згідно ст. 58 Господарського кодексу України (далі - ЦКУ), підприємство підлягає державній реєстрації як юридичної особи або фізичної особи - підприємця у порядку, визначеному законом. Відповідно перед початком здійснення фактичної діяльності рекомендуємо Вам зареєструватися в порядку, передбаченому законом.

Згідно ст. 164 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі - КУпАП), провадження господарської діяльності без державної реєстрації як суб'єкта господарювання або без одержання ліцензії на провадження певного виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню відповідно до закону, чи здійснення таких видів господарської діяльності з порушенням умов ліцензування, а також без одержання дозволу, іншого документа дозвільного характеру, якщо його одержання передбачене законом (крім випадків застосування принципу мовчазної згоди), - тягне за собою накладення штрафу від двадцяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією виготовленої продукції, знарядь виробництва, сировини і грошей, одержаних внаслідок вчинення цього правопорушення, або без такої.

Отже, перше, що необхідно Вам зробити це зареєструватися як суб'єкт підприємницької діяльності, зокрема як фізична особа - підприємець (далі - ФОП), або будь-яка організаційно-правова форма юридичної особи.

РЕЄСТРАЦІЯ ФОП:

Державна реєстрація фізичної особи-підприємця (далі - ФОП), врегульована Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців» (далі - Закон про реєстрацію).

Так, згідно зі ст. 42 Закону про реєстрацію для державної реєстрації фізична особа, яка бажає стати підприємцем і має реєстраційний номер облікової картки платника податків (ідентифікаційний код), або уповноважена ним особа (далі - заявник) повинна подати особисто (надіслати поштовим відправленням з описом вкладення або в разі подання електронних документів представити опис, що містить відомості про надіслані електронні документи, в електронній формі) або через уповноважену особу, державному реєстратору за місцем проживання такі документи:

заповнену реєстраційну картку на проведення державної реєстрації фізичної особи - підприємця (форма 10 затверджена Наказом Міністерства юстиції України 14.10.2011р. N 3178/5), в якій може бути представлена як додаток заяву про обрання фізичною особою спрощеної системи оподаткування та / або реєстраційну заяву про добровільної реєстрації як платника податку на додану вартість за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику (Форма заяви затверджена Наказом Міністерства фінансів України від 20.12.2011 N 1675);

копію документа, що засвідчує реєстрацію у Державному реєстрі фізичних осіб - платників податків (копію ідентифікаційного номера);

нотаріально посвідчену письмову згоду батьків (усиновлювачів) або піклувальника, або органу опіки та піклування, якщо заявником є фізична особа, яка досягла шістнадцяти років і має бажання займатися підприємницькою діяльністю.

При цьому державному реєстратору забороняється вимагати додаткові документи для проведення державної реєстрації фізичної особи - підприємця.

Але слід звернути увагу, що якщо заявник звертається особисто, то необхідно мати при собі паспорт. Якщо звертається представник, він повинен мати нотаріально посвідчену довіреність (ст. 245 Цивільного кодексу України) і паспорт. Якщо поштою, то Форма 10 повинна бути нотаріально засвідчена.

Згідно ч. Ч. 3, 4 ст. 43 Закону про реєстрацію термін державної реєстрації фізичної особи - підприємця не повинен перевищувати двох робочих днів з дати надходження документів для проведення державної реєстрації фізичної особи - підприємця. Не пізніше наступного робочого дня після отримання державним реєстратором від органів статистики, державної податкової служби, Пенсійного фонду України відомостей про постановку на облік фізичної особи - підприємця державним реєстратором видається (надсилається поштовим відправленням з описом вкладення) заявнику виписка з Єдиного державного реєстру.

З моменту отримання виписки з Єдиного державного реєстру ФОП вважається зареєстрованим і повноцінно може здійснювати господарську діяльність.

Постановка на облік в органах ДПС

Так, згідно з п. 6.2 Наказу Міністерства фінансів України від 09.12.2011р. N 1588 Органи державної податкової служби здійснюють контроль відомостей, які надійшли стосовно фізичних осіб - підприємців з Єдиного державного реєстру в порядку, визначеному пунктом 3.3 розділу III цього Порядку.

Згідно п. 3.3. Наказу Міністерства фінансів України від 09.12.2011р. N 1588 органи державної податкової служби здійснюють контроль за відомостями, що надійшли з Єдиного державного реєстру, за коректності використання реєстраційних номерів облікових карток платників податків і в разі визнання помилковими (неповними) відомостей, що надійшли з Єдиного державного реєстру:

направляють до Єдиного державного реєстру повідомлення про неприйняття відповідних відомостей для прийняття державними реєстраторами заходів щодо усунення недоліків;

повідомляють платників податків про виявлені помилки в реєстраційних номерах облікових карток платників податків та необхідність подання уточнених відомостей до відповідних органів.

Після уточнення даних орган державної податкової служби здійснює коригування відомостей про реєстраційних номерів облікових карток платників податків в Єдиному банку даних юридичних осіб.

Отже постановці на облік в органах Державної податкової служби відбувається автоматично.

оподаткування:

Чинним законодавством України для ФОП передбачені наступні види оподаткування: по-перше, це - податок на дохід фізичних осіб, далі - «загальна система оподаткування» (ст. 167, 177 Податкового кодексу України (далі - ПКУ)), по-друге, спрощена система оподаткування (Глава 1 розділу XIV ПКУ).

«Загальна система оподаткування»:

Згідно з п. 177.1. ст. 177 ПКУ доходи фізичних осіб - підприємців, отримані протягом календарного року від провадження господарської діяльності, оподатковуються за ставками, визначеними в пункті 167.1 статті 167 цього Кодексу.

Згідно аб. 3 п. 167.1. ст. 167 ПКУ платники податку, які подають податкові декларації за податковий (звітний) рік згідно із статтями 177 і 178 цього розділу, застосовують ставку 20 відсотків частини середньомісячного річного оподаткованого доходу, що перевищує десятикратний розмір мінімальної заробітної плати. Розмір середньомісячного річного оподаткованого доходу розраховується як сума загальних місячних оподатковуваних доходів, зазначених у абзаці першому цього пункту, поділена на кількість календарних місяців, протягом яких платником податку було одержано такі доходи у податковому (звітному) році, за який здійснюється декларування.

Відповідно до п. 177.2. ст. 177 ПКУ об'єктом оподаткування є чистий оподатковуваний дохід, тобто різниця між загальним оподатковуваним доходом (виручка у грошовій та негрошовій формі) і документально підтвердженими витратами, пов'язаними з господарською діяльністю такої фізичної особи - підприємця.

Відповідно до п. 177.4., Ст. 177 ПКУ до переліку витрат, безпосередньо пов'язаних з отриманням доходів, належать:

177.4.1. витрати, до складу яких включається вартість сировини, матеріалів, товарів, що утворюють основу для виготовлення (продажу) продукції або товарів (надання робіт, послуг), покупних напівфабрикатів і комплектуючих виробів, палива й енергії, будівельних матеріалів, запасних частин, тари й тарних матеріалів, допоміжних та інших матеріалів, які можуть бути безпосередньо віднесені до конкретного об'єкта витрат;

177.4.2. витрати на оплату праці фізичних осіб, що перебувають у трудових відносинах з таким платником податку (далі - працівники), які включають витрати на оплату основної та додаткової заробітної плати та інших видів заохочень і виплат виходячи з тарифних ставок, у вигляді премій, заохочень, відшкодувань вартості товарів (робіт, послуг), витрати на оплату за виконання робіт, послуг за договорами цивільно-правового характеру, будь-яка інша оплата у грошовій або натуральній формі, встановлена за домовленістю сторін (крім сум матеріальної допомоги, які звільняються від оподаткування згідно з нормами цього розділу) ;

обов'язкові виплати, а також компенсація вартості послуг, які надаються працівникам у випадках, передбачених законодавством, внески платника податку на обов'язкове страхування життя або здоров'я працівників у випадках, передбачених законодавством;

177.4.3. суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у розмірах і порядку, встановлених законом;

177.4.4. інші витрати, до складу яких включаються витрати, пов'язані з веденням господарської діяльності, не зазначені у підпунктах 177.4.1 - 177.4.3 цього пункту, до яких відносяться витрати найманих працівників, на послуги зв'язку, реклами, плати за розрахунково-касове обслуговування, на оплату оренди, ремонт та експлуатацію майна, використовуюваного у господарській діяльності, на транспортування готової продукції (товарів), транспортно-експедиційні та інші послуги, пов'язані з транспортуванням продукції (товарів), вартість придбаних послуг, прямо пов'язаних з виробництвом товарів, виконанням робіт, наданням послуг.

Згідно з пп. 177.5.1., П. 177.5., Ст. 177 ПКУ авансові платежі з податку на доходи фізичних осіб розраховуються підприємцем самостійно, але не менше 100 відсотків річної суми податку з оподатковуваного доходу за минулий рік (у співставних умовах), та сплачуються до бюджету по 25 відсотків щокварталу (до 15 березня, до 15 травня, до 15 серпня і до 15 листопада).

Таким чином податок на загальній системі оподаткування сплачується авансовими платежами.

Відповідно до п. 177.5. ст. 177 ПКУ фізичні особи - підприємці подають до органу державної податкової служби податкову декларацію за місцем своєї податкової адреси за результатами календарного року у строки, встановлені ПКУ для річного звітного податкового періоду, в якому також зазначаються авансові платежі з податку на доходи.

Таким чином податковий період для ФОП на загальній системі - календарний рік.

Згідно з пп. 49.18.5. п. 49.18. ст. 49 ПКУ податкові декларації подаються за базовий звітний (податковий) період дорівнює календарному року - протягом 40 календарних днів, наступних за останнім календарним днем звітного (податкового) року.

Спрощена система оподаткування:

Стаття 291 ПКУ передбачає чотири групи спрощеного оподаткування, три з яких застосовні для ФОП, а саме (п. 291.4 ст. 291 ПКУ):

1) перша група - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та / або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 300000 гривень;

2) друга група - фізичні особи - підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та / або населенню, виробництво та / або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв:

не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;

обсяг доходу не перевищує 1500000 гривень.

Дія цього підпункту не поширюється на фізичних осіб - підприємців, які надають посередницькі послуги з купівлі, продажу, оренди та оцінювання нерухомого майна (група 70.31 КВЕД ДК 009: 2005), а також здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння. Такі фізичні особи - підприємці належать виключно до третьої групи платників єдиного податку, якщо відповідають вимогам, встановленим для такої групи;

3) третя група - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, не обмежена та юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, в яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 20000000 гривень;

4) четверта група - сільськогосподарські товаровиробники, у яких частка сільськогосподарського товаровиробництва за попередній податковий (звітний) рік дорівнює або перевищує 75 відсотків.

Виходячи з вищевказаного для Вашого виду можна використовувати тільки другу або третю групу оподаткування.

Розмір податку:

Відповідно до пп. 2, п. 293.2. ст. 293 ПКУ фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними та міськими радами для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць:

1) для першої групи платників єдиного податку - у межах до 10 відсотків розміру мінімальної заробітної плати;

2) для другої групи платників єдиного податку - у межах до 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

Відповідно до пп. 293.3.1. п. 293.3. ст. 293 ПКУ відсоткова ставка єдиного податку для платників третьої групи встановлюється в розмірі:

1) 2 відсотки доходу - у разі сплати податку на додану вартість відповідно до цього Кодексу;

2) 4 відсотки доходу - у разі включення податку на додану вартість до складу єдиного податку.

Для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння, ставка єдиного податку встановлюється у розмірі, визначеному підпунктом 2 пункту 293.3 цієї статті.

звітність:

Загальна система оподаткування:

Відповідно до п. 177.5. ст. 177 ПКУ фізичні особи - підприємці подають до органу державної податкової служби податкову декларацію за місцем своєї податкової адреси за результатами календарного року у строки, встановлені ПКУ для річного звітного податкового періоду, в якому також зазначаються авансові платежі з податку на доходи.

Згідно з пп. 49.18.5. п. 49.18. ст. 49 ПКУ податкові декларації подаються за базовий звітний (податковий) період дорівнює календарному року - протягом 40 календарних днів, наступних за останнім календарним днем звітного (податкового) року.

Спрощена система оподаткування:

Згідно аб. 2 п. 294.1. ст. 294 ПКУ податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку третьої-шостої груп є календарний квартал.

Відповідно до пп. 49.18.2. п. 49.18. ст. 49 ПКУ податкові декларації подаються за базовий звітний (податковий) період дорівнює календарному кварталу або календарному півріччю (у тому числі в разі сплати квартальних або піврічних авансових внесків) - протягом 40 календарних днів, наступних за останнім календарним днем звітного (податкового) кварталу (півріччя).

Звітність по єдиному соціальному внеску:

Згідно абзацу п'ятого, ч. 8, ст. 9 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» періодом, за який платники єдиного внеску подають звітність до органу доходів і зборів (звітним періодом), є календарний місяць, крім платників, зазначених у пунктах 4 і 5 частини першої статті 4 цього Закону, для яких звітним періодом є календарний рік.

Відповідно до п. 3.2. Наказу міністерства доходів і зборів України від 09.09.2013р. N 454 фізичні особи - підприємці, в тому числі ті, які обрали спрощену систему оподаткування, формують та подають до органів доходів і зборів звіт самі за себе один раз на рік до 10 лютого року, наступного за звітним періодом.

Звіти СПД подають до органів доходів і зборів - Державна податкова інспекція у Вашому районі. Відповідно, про порядок сплати податків і здачі звітів нічого не змінилося. Змінився тільки орган в який подаються звіти з єдиного соціального внеску. Раніше був Пенсійний фонд України, а зараз органи Державної фіскальної служби, або ж податкова, рядки і порядок залишилися колишніми.

Вибір системи оподаткування:

Відповідно до пп. 298.1.1., П. 298.1., Ст. 298 ПКУ для обрання або переходу на спрощену систему оподаткування суб'єкт господарювання подає до органу державної податкової служби заяву.

Заява подається за вибором платника податку одним із таких способів:

- 1) особисто платником податків або уповноваженою на це особою;
- 2) надсилається поштою з повідомленням про вручення та з описом вкладення;
- 3) засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації електронного підпису підзвітних осіб у порядку, визначеному законодавством.

Форма заяви затверджена Наказом Міністерства фінансів України від 20.12.2011 N 1675.

Єдиний соціальний внесок:

Згідно з п. 4, ч. 1, ст. 4 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» платниками єдиного внеску є, зокрема, фізичні особи - підприємці, в тому числі ті, які обрали спрощену систему оподаткування.

Відповідно до ч. 11 ст. 8 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» єдиний внесок для платників, зазначених у пунктах 4 і 5 частини першої статті 4 цього Закону, встановлюється у розмірі 34,7 відсотка визначеної пунктами 2 і 3 частини першої статті 7 цього Закону бази нарахування єдиного внеску.

Згідно п. 2, ч. 1, ст. 7 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» єдиний внесок нараховується, зокрема, для платників, зазначених у пунктах 4 (крім фізичних осіб - підприємців, які обрали спрощену систему оподаткування) та 5 частини першої статті 4 цього Закону, - на суму доходу (прибутку), отриманого від їх діяльності, що підлягає обкладенню податком на доходи фізичних осіб. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску за місяць, у якому отримано дохід (прибуток).

У разі якщо таким платником не отримано дохід (прибуток) у звітному році або окремому місяці звітного року, такий платник має право самостійно визначити базу нарахування, але не більше максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, встановленої цим Законом. При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску.

Згідно з абзацом 3, ч. 8, ст. 9 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» платники єдиного внеску, зазначені у пункті 4 частини першої статті 4 цього Закону, зобов'язані сплачувати єдиний внесок, нарахований за календарний рік, до 10 лютого наступного року крім фізичних осіб - підприємців, які обрали спрощену систему оподаткування, сплачують єдиний внесок, нарахований за календарний квартал, до 20 числа місяця, наступного за кварталом, за який

сплачується єдиний внесок.

Згідно Закону України «Про Державний бюджет України на 2015 рік» встановити в 2015 році розмір мінімальної заробітної плати:

- У місячному розмірі: з 1 січня - 1218 гривень;

Виходячи з вищевказаного, розмір єдиного соціального внеску для платників єдиного податку становить:

1218 грн. x 34,7 / 100 = 422,65 грн. - Розмір щомісячного єдиного соціального внеску.

Оформлення найманих працівників для ФОП.

Відповідно до п. 2 Порядку реєстрації трудового договору між працівником і фізичною особою, яка використовує найману працю Затвердженого Наказом Міністерства праці та соціальної політики України N 260 від 08.06.2001р. Трудовий договір між працівником і фізичною особою укладається у письмовій формі, у двох примірниках і підлягає реєстрації в Державній службі зайнятості за місцем проживання ФОП.

КВЕД:

Згідно Національного класифікатора України «Класифікація видів економічної діяльності ДК 009: 2010» затверджено Наказом Держспоживстандарту України 11.10.2010 N 457, рекомендуємо Вам наступні КВЕДи:

- *78.10 Діяльність агентств працевлаштування*

Цей клас включає складання переліків вакантних посад, надання довідкової інформації або працевлаштування кандидатів у випадках, коли особи, яким надається інформація або які працевлаштовані, не є працівниками агентств працевлаштування.

Цей клас включає:

пошук персоналу, вибір напряму роботи або працевлаштування, у т.ч. призначення на посади та пошук персоналу

діяльність агентств і бюро з підбору акторів, наприклад театральних

діяльність Інтернет-агентств із підбору персоналу

Цей клас не включає:

діяльність персональних театральних або художніх агентів або агентств, див. 74.90

- *69.10 Діяльність у сфері права*

Цей клас включає:

юридичне представництво інтересів однієї сторони, що виступає проти іншої сторони в судах або інших судових органах, як особисто членами колегії адвокатів, так і під їх керівництвом:

консультаційні послуги та представництво в цивільних справах

консультаційні послуги та представництво в кримінальних справах

консультаційні послуги та представництво в трудових суперечках

загальні консультації та складання юридичних документів:

свідоцтв про реєстрацію підприємств, статутів підприємств та інших документів, пов'язаних зі створенням підприємств

патентів і авторських прав

підготовку різних юридичних документів, заповітів, доручень тощо

діяльність державних та приватних нотаріусів, судових виконавців, третейських суддів, експертів і арбітрів

- *74.90 Інша професійна, наукова та технічна діяльність, н.в.і.у.*

Цей клас включає діяльність із надання широкого переліку послуг, що їх зазвичай надають комерційним клієнтам. До них відносять ті види діяльності, які потребують високого професійного, наукового й технічного рівня, але не включають поточні, рутинні функції і які зазвичай не потребують багато часу.

Цей клас включає:

діяльність брокерів (посередників) з організації купівлі та продажу для підприємств малого та середнього бізнесу, з урахуванням професійно прийнятої практики, але крім діяльності брокерів у сфері операцій з нерухомим майном

діяльність патентних брокерів з організування угод щодо купівлі та продажу патентів
діяльність з оцінювання, крім оцінювання нерухомого майна й об'єктів страхування
(антикваріат, коштовності тощо)
інформування щодо аудіювання векселів і вантажних тарифів
прогнозування погоди
консультування з питань безпеки
консультування з питань агрономії, консультаційна діяльність фахівців з економіки
сільського господарства
консультування у сфері навколишнього середовища
консультування з інших технічних питань
діяльність консультантів, окрім діяльності консультантів у сферах архітектури,
інжинірингу та керування
діяльність інженерів-кошторисників
Цей клас також включає:
діяльність агентів і агентств від імені фізичних осіб, що зазвичай беруть пайову участь
у створенні продукту кіноіндустрії, театральних постановках або в іншому розважальному
бізнесі та спортивних заходах або виданні книг, ігор, творів мистецтва та фотографії разом з
видавцями, продюсерами тощо
діяльність технологічних брокерів з надання посередницьких послуг у сфері трансферу
технологій

Цей клас не включає:

оптову торгівлю вживаними автомобілями на аукціонах, див. 45.1
діяльність роздрібних он-лайн-аукціонів, див. 47.91
діяльність роздрібних аукціонних будинків, див. 47.79
діяльність агентів з торгівлі нерухомістю, див. 68.31
надання бухгалтерських послуг, див. 69.20
діяльність консультантів у сфері керування, див. 70.22
діяльність консультантів у сферах архітектури та інжинірингу, див. 71.1
промисловий дизайн і проектування, див. 74.10
ветеринарний контроль і контроль за виробництвом продуктів харчування, див. 71.20)
показ реклами та інших видів рекламної продукції, див. 73.11
створення стендів та інших виставкових засобів, див. 73.11
організацію конгресів і торговельних ярмарків, див. 82.30
діяльність незалежних аукціоністів, див. 82.99
управління програмами лояльності, див. 82.99
консультування з питань споживчих кредитів і боргів, див. 88.99

Особливості працевлаштування за кордоном:

Відповідно до пункту 32 частини третьої статті 9 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» посередництво у працевлаштуванні на роботу за кордоном підлягає ліцензуванню.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з посередництва у працевлаштуванні на роботу за кордоном затверджені наказом Міністерства праці та соціальної політики України 06.09.2010 N 272, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 5 жовтня 2010 р по N 887/18182 (далі - Ліцензійні умови).

Виходячи з Ліцензійних умов суб'єкт господарювання, який має намір здійснювати посередництво у працевлаштуванні на роботу за кордоном, особисто або через уповноважений ним орган чи особу звертається до Міністерства праці та соціальної політики України (далі - Мінпраці) із заявою про видачу ліцензії за формою, наведеною в доповненні 1 до Ліцензійних умов (докладаємо до консультації).

До заяви про видачу ліцензії на посередництво у працевлаштуванні на роботу за кордоном додаються копія свідоцтва про державну реєстрацію суб'єкта підприємницької діяльності або копія довідки про внесення до Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України, засвідчена нотаріально або органом, який видав оригінал документа, а

також документи, перелік яких затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 04.07.2001 N 756 «про затвердження переліку документів, які додаються до заяви про видачу ліцензії для окремого виду господарської діяльності». (далі - Перелік).

Виходячи із зазначеного Переліку, пунктом 31 якого передбачено наступні документи: відомості за підписом заявника - суб'єкта господарювання (за формою, встановленою ліцензійними умовами) про наявність власного або орендованого приміщення, необхідного для провадження відповідного виду господарської діяльності

копія дозволу на працевлаштування громадян України, виданого уповноваженим органом держави працевлаштування роботодавцеві, якщо такий документ передбачено законодавством такої держави

копія документа, що підтверджує факт реєстрації іноземного суб'єкта господарювання в країні місцезнаходження *

копія або витяг з документа іноземного суб'єкта господарювання, яке визначає вид його господарської діяльності, якщо законодавством країни працевлаштування не передбачено видачу дозволів (ліцензій) на працевлаштування громадян України *

копія документа, який підтверджує, що іноземний суб'єкт господарювання володіє суднами чи використовує їх на інших законних підставах та / або керує (постачає) екіпажами судна, якщо зовнішньоекономічний договір (контракт) передбачає тільки посередництво у працевлаштуванні громадян України на судна іноземних власників

копія колективного договору (угоди), укладеного між іноземним роботодавцем та профспілковою організацією чи її профоб'єднаннями (за наявності), або довідка, засвідчена іноземним роботодавцем, про те, що такий договір (угода) не укладався

копія зовнішньоекономічного договору (контракту), укладеного з іноземним суб'єктом господарювання

копія дозволу (ліцензії) на провадження посередницької діяльності з працевлаштування громадян України, виданого уповноваженим органом країни працевлаштування посереднику, якщо такий документ передбачено законодавством країни працевлаштування *

* Відмічені документи повинні бути засвідчені згідно із законодавством держави їх видачі та легалізовані в консульській установі України (можуть бути також засвідчені в посольстві відповідної держави в Україні та легалізовані в МЗС, якщо міжнародними договорами, в яких бере участь Україна, не передбачено інше).

Копії (фотокопії) документів, складених іноземною мовою, та справжність підпису перекладача на їх перекладі українською мовою повинні бути нотаріально посвідчені.

Також, зазначаємо, що Ліцензійними умовами передбачено, що при здійсненні діяльності з посередництва у працевлаштуванні на роботу за кордоном ліцензіат повинен мати приміщення (офіс). Підтвердженням про наявність у ліцензіата приміщення є документ на право власності ліцензіата або оренди ним приміщення для провадження діяльності з посередництва у працевлаштуванні на роботу за кордоном.

На вході до приміщення (офіс) ліцензіата має бути вивіска із зазначенням:

- найменування ліцензіата згідно найменуванню, яке зазначено в ліцензії (крім фізичних осіб-підприємців);

- інформації про режим роботи ліцензіата.

У службовому приміщенні (офісі) ліцензіата, де проводиться прийом громадян, на доступному для них місці повинні знаходитися нормативно-правові акти та документи, а саме:

інформація про повне найменування ліцензіата, його місцезнаходження або місце проживання фізичної особи - підприємця, номерах телефонів, прізвища, імені та по батькові керівника та / або власника;

копія свідоцтва про державну реєстрацію;

фотокопія ліцензії на посередництво у працевлаштуванні на роботу за кордоном;

перелік країн, в яких відповідно до укладених зовнішньоекономічних договорів ліцензіат має право працевлаштовувати клієнтів;

засвідчена ліцензіатом письмова інформація про характер майбутньої роботи, загальні

умови праці та проживання в країні працевлаштування;

номера телефонів Мінпраці;

Закони України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» та витяг із Закону України «Про захист прав споживачів» в частині надання послуг;

копія Ліцензійних умов;

книга відгуків та пропозицій.

Також зазначаємо, що до обов'язків ліцензіата, у відповідності з пунктом 3.6 Ліцензійних умов відносяться наступні.

Відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» стати на облік в районному, районному у місті, міському центрі зайнятості за місцезнаходженням як платник страхових внесків до Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття.

Заповнювати реєстраційні картки громадян України за типовою формою N 1-ем і подавати районному, районному у місті, міському центру зайнятості за місцезнаходженням статистичну звітність за формою N 1-ТМ (трудова міграція) у порядку, який встановлено наказом Міністерства статистики України від 31.01.96 N 28 «про затвердження форм державної статистичної звітності про зовнішню трудову міграцію для Міністерства праці України», зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 06.02.96 за N 54/1079.

Вести журнал єдиного обліку клієнтів за формою, наведеною в додатку 7 до Ліцензійних умов. Цей журнал повинен бути прошнурований, пронумерований та завірений печаткою ліцензіата.

До укладення з клієнтом договору (контракту) про надання послуг з посередництва у працевлаштуванні на роботу за кордоном надати клієнту засвідчену ним письмову достовірну інформацію про характер майбутньої роботи, загальні умови праці та проживання в країні працевлаштування.

Зберігати конфіденційність інформації, пов'язаної з наданням послуг з посередництва у працевлаштуванні на роботу за кордоном, відповідно до законодавства України.

Не дискримінувати клієнтів за віком, статтю, походженням, релігійними та політичними переконаннями, національністю, місцем проживання та іншими ознаками.

Не стягувати із клієнтів ніяких видів передоплат за послуги з посередництва у працевлаштуванні на роботу за кордоном до отримання клієнтом завізованого іноземним роботодавцем трудового договору (контракту) та / або робочої візи (в разі наявності між Україною та країною працевлаштування візового порядку в'їзду) в посольстві (консульстві) іноземної країни.

Не пропонувати посередництво у працевлаштуванні громадян на роботу за кордоном за видами діяльності, які заборонені або зайняття якими тягне за собою відповідальність згідно з чинним законодавством України або міжнародним нормам.

Ліцензіат під час надання послуг з посередництва у працевлаштуванні на роботу за кордоном несе відповідальність у порядку, встановленому чинним законодавством.

Рекламні оголошення, які розміщуються ліцензіатом в засобах масової інформації та в мережі Інтернет, повинні відповідати вимогам Закону України «Про рекламу».

Договір про надання послуг по працевлаштуванні за кордоном:

Що стосується договору (контракту) про надання послуг з працевлаштування, то ліцензіат під час надання клієнту послуг з посередництва у працевлаштуванні на роботу за кордоном зобов'язаний у письмовій формі укласти з ним договір (контракт) у двох примірниках: один видається клієнту, другий залишається у ліцензіата .

Укладено між ліцензіатом та клієнтом договір (контракт) про надання послуг з посередництва у працевлаштуванні на роботу за кордоном повинен містити основні вимоги:

- номер, дату, місце укладення договору (контракту);

- найменування ліцензіата, номер та дату видачі ліцензії на посередництво у працевлаштуванні на роботу за кордоном, номер телефону, адресу місцезнаходження та / або

місця здійснення діяльності ліцензіата;

- відомості про клієнта (прізвище, ім'я та по батькові, місце проживання, номер телефону тощо);
- визначення предмета договору (контракту);
- права, обов'язки та відповідальність сторін, у тому числі фінансові зобов'язання;
- умови змін, розірвання та анулювання договору (контракту);
- порядок вирішення спірних питань;
- місце підписання трудового договору з іноземним роботодавцем;
- термін дії договору (контракту);
- визначення форс-мажорних обставин і дії сторін при їх настанні;
- перелік додаткових послуг, які можуть бути надані посередником за плату.

Виконання договору (контракту) між ліцензіатом та клієнтом про надання послуг з посередництва у працевлаштуванні на роботу за кордоном оформляється актом про надання (прийняття) послуг, який підписується обома сторонами.

Також зазначаємо, що відповідно до статті 38 Закону України «Про зайнятість населення» суб'єкт господарювання, який надає послуги з посередництва у працевлаштуванні за кордоном, не має права отримувати від осіб, яким надані такі послуги, плату до підписання акта виконаних робіт.

Особливості візового центру:

Перш за все звертаємо Вашу увагу, що згідно Генеральних правил наша компанія надає консультації виключно по законодавству України. Ми не надаємо консультації по законодавству інших країн.

Відповідно до п. 3, ч. 1, ст. 1 Закону України “Про прикордонний контроль”, та п. 2, ч. 1, ст. 1 Закону України “Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства” (далі — Закон), *віза - наданий уповноваженим органом України в установленій законодавством формі дозвіл, необхідний для в'їзду на територію України або для транзитного проїзду через її територію протягом відповідного строку.*

Згідно з ч. 15, ст. 4 Закону іноземці та особи без громадянства, які в'їхали в Україну на інших законних підставах, вважаються такими, які тимчасово перебувають на території України на законних підставах на період наданого візою дозволу на в'їзд або на період, встановлений законодавством чи міжнародним договором України.

Відповідно до ст. 9 Закону іноземці та особи без громадянства в'їжджають в Україну за наявності визначеного цим Законом чи міжнародним договором України паспортного документа та одержаної у встановленому порядку візи, якщо інше не передбачено законодавством чи міжнародними договорами України. Це правило не поширюється на іноземців та осіб без громадянства, які перетинають державний кордон України з метою визнання їх біженцями або особами, які потребують додаткового або тимчасового захисту чи отримання притулку.

Іноземці та особи без громадянства під час проходження прикордонного контролю у пунктах пропуску через державний кордон зобов'язані подати свої біометричні дані для їх фіксації.

Строк перебування іноземців та осіб без громадянства в Україні встановлюється візою, законодавством України чи міжнародним договором України.

Отже, враховуючи вищезазначене види віз для в'їзду в Україну, порядок отримання візи, документи необхідні для візи, строки для видачі візи, етапи отримання візи, органи які видають візу чітко урегульовані законодавством України та наведено в нормативній частині.

Додатково звертаємо Вашу увагу, що законодавство України не вимагає візу для **в'їзду** за кордон. Як зазначалось вище *віза - наданий уповноваженим органом України в установленій законодавством формі дозвіл, **необхідний для в'їзду на територію України або для транзитного проїзду через її територію протягом відповідного строку.*** Тобто, якщо Ви маєте намір оформляти візи для в'їзду в інші країни які встановила візовий режим для громадян України то це питання регулюється виключно внутрішнім законодавством держави в яку прямує особа, тобто необхідно отримувати візу саме цієї держави, порядок видачі віз

регулюється виключно внутрішнім законодавством країни в'їзду (транзиту, прямування).

Отже законодавство не регулює та не може регулювати порядок видачі віз в інші країни.

В той же час допомога у підготовці (зборі) документів на візу, консультування з візових питань є звичайними посередницькими послугами та в свою чергу не потребують спеціальних дозволів та ліцензій.

Використано наступні нормативні акти:

1. Податковий кодекс України;
2. Кодекс України про адміністративні правопорушення;
3. Господарський кодекс України;
4. Цивільний кодекс України;
5. Кодекс цивільного захисту України;
6. Закон України «Про Державний бюджет України на 2015 рік»;
7. Закон України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців»;
8. Закон України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності»;
9. Закон України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування»;
10. Закон України «Про прикордонний контроль»;
11. Закон України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства»;
12. Наказ Держспоживстандарту України 11.10.2010 N 457;
13. Наказ Міністерства праці та соціальної політики України 06.09.2010 N 272.
14. Наказ Міністерства юстиції України 14.10.2011р. N 3178/5;
15. Наказ Міністерства фінансів України від 20.12.2011 N 1675;
16. Наказ Міністерства фінансів України від 09.12.2011г. N 1588.